

paa nærværende Tidspunkt med Bestemthed erklære, at saa er det sidste Gang, Socialdemokratiet yder sin Medvirkning til, at denne Bevilling gives. Vi vil være med til at støtte, hvad dansk er, dansk Kultur og dansk Sprog paa den anden Side Grænsen; men vi vil ikke under nogen Form være med til at vedligeholde Striden mellem dansk og tysk og endnu mindre til at yde noget Bidrag, direkte eller indirekte, til at øge denne Strid.

Jeg beklager, at man ikke allerede nu har kunnet forelægge det Budget, hvorefter de 200 000 Kr. skal anvendes, men jeg lægger dog efter Omstændighederne mindre Vægt derpaa, idet jeg forventer, at dette, at vi nu faar Bevillingen underlagt Undervisningsministeren, i sig selv maa være os Garanti nok for, at Bevillingen anvendes efter, som Forudsætningen er i hvert Fald hos os, og, jeg tør vel ogsaa tro, nøjagtig paa samme Maade hos i alt Fald et andet Parti i denne Sal og, jeg tør vel vente, hos alle Partier. I saa Fald er det i og for sig ligegyldigt med Budgettet, dog ønsker jeg for en Ordens Skyld, at Budgettet følger Finanslovsforslaget, naar det fremlægges, eller i hvert Fald er til Stede ved Finanslovsforslagets endelige Vedtagelse. I Aar haaber jeg, det kan foreligge ved Tillægsbevillingsloven, saaledes at vi fuldt ud viser Offentligheden Karakteren af den Bevilling, her er Tale om. Saa kan ingen beklage sig derover, heller ikke paa den anden Side Grænsen, heller ikke den tyske Regering, og mindst kan denne gøre det af den Grund, at man endnu ikke fra tysk Side har bragt Skoleforholdene i Mellemslesvig i en saadan Orden, at Danske kan føle sig trygge paa samme Maade, som Tyske kan det Nord for Grænsen, hvad Skoleforholdene angaar.

Rode: Jeg skal først gøre nogle Bemærkninger om et Par Ændringsforslag. Det første er Nr. 535 og vedrører Eksamensafgifter. Den højtærede Undervisningsminister har set, at Omkostningerne ved disse Eksaminer er for store, og ønsker at nedsætte dem. Det sker dels ved Formindskelse af Udgifterne, dels ved Forhøjelse af Indtægterne. Den første Del af den højtærede Ministers Plan kan vi tiltræde, den anden har vi ikke kunnet tiltræde, og derfor er vi Deltagere i det Underændringsforslag, som er stillet. Naar den højtærede Minister forhøjer Afgifterne ved disse Eksaminer, følger han et Eksempel fra forskellige af sine Kolleger, som har ment, at man letter Byrderne her i Landet for Øjeblikket ved at

flytte dem, ikke ved at hæve dem, men ved at flytte dem. Der er fremsat forskellige Forslag her i Tinget om, at Udgifterne ved et og andet i Fremtiden skal bekostes af visse Kredse her i Landet, som saaledes faar større Byrder. Vi har ment, at det er et meget uheldigt Tidspunkt til at forøge Afgifter, og har derfor ikke stillet os villigt overfor de andre Forslag og kan heller ikke gøre det overfor dette. Man har for nylig forhøjet disse Eksamensafgifter, og vi mener, det er ubilligt at gaa til denne nye Forhøjelse. Intet er i en Nedgangsperiode og en trykkende Tid mere vanskeligt end disse smaa Naalestik, man faar gennem forøgede Afgifter paa det ene eller andet Punkt; og det drejer sig her om saa smaa Beløb, at der ikke derved bidrages noget virkeligt til Nedskæringsplanen. Overhovedet beror det — det vender vi vel nok senere tilbage til — paa en Misforstaaelse, at man ved disse smaa Bidrag hist og her gør noget virkeligt for Statens Balance. Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer for Underændringsforslaget, som gaar ud paa at tage Afstand fra den ene Del af den højtærede Undervisningsministers Plan vedrørende Eksaminerne.

Derimod kan vi tiltræde den højtærede Undervisningsministers Forslag om at lade Bevillingen til en ny Skolebygning i Nykøbing F. udgaa. Den Begrundelse, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Hauge) gav for Bevarelse af denne Skolebevilling, forekom mig ikke holdbar. Det er selvfølgelig rigtigt, at Opførelsen af denne Skole kan være meget ønskelig og ogsaa meget velbegrunder, og at Ministeren derfor har kunnet skrive og mene, hvad han sagde, da Finanslovsforslaget fremlagdes; men Spørgsmaalet for Øjeblikket er ikke, hvad der er ønskeligt eller velbegrunder. Spørgsmaalet er, hvad der er nødvendigt, og naar Ministeren erklærer, at han kan undvære Bevillingen, kan jeg ikke se, der er Grund til at presse paa her og forcere den frem til Vedtagelse her i Tinget. Der er jo kun Tale om en fortsat Udsættelse af noget, som formodentlig har været lige saa nødvendigt i Fjor, som det er i Aar; og den højtærede Undervisningsminister har henvist til, at der er Muligheder for indenfor de nuværende Lokaler at skaffe den Udvidelse, som maatte være absolut nødvendig i det kommende Finansaar. Naar jeg ser paa mange af de Smaabeløb, som vi er med til at slette, forstaar jeg ikke, at man vil sætte disse 100 000 Kr. ind, thi der er i Virkeligheden mange 20 x 5 000 Kr., som det maa gøre meget